

Calicul e scriptura adevărului în formă humoristică și satirică, ear devisa lui: Ris cu ori-ce preț.
De aceea: Calic, celce nu abonează Calicul!

Proroel Bileam.

Tipografia

Th. Steinhaussen - Următorii

(Adolf Reissenberger),

Sibiu, strada iernii Nr. 9,

primește

==== tot soiul ====

de

lucrări tipografice

BCU Cluj / încrieri-culoare, Library Cluj

și le efectuește urgent, ieftin și corect
în cele trei limbi ale patrii.

Intrebările despre prețuri se răspund
prompt.

Editura „Hermannstädter Zeitung“

v. m. d.

„Siebenbürger Boten“

anul 120.

Editura noului calendar de casă și de părete.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fil. Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Anul 1903. e mort — să trăiască anul 1904!

La groapa anului 1903 nouă Românilor ni se pune întrebarea: Cum stăm?

Echul ne răspunde: Stăm ca cióra-n par!

Ear dacă ne întrebăm: Făcutam noi în anul, de care ne despărțim, mai mult progres în regres, ori mai mult regres în progres? — voind a da răspuns ne pomnim în gură cu limba cea lungă a bouului din scriptură, care nu poate grăi!

Stăpânit de planeta Jupiter, adecă de supremul Dumnezeu al vechilor Greci, și totodată al strămoșilor noștrii Romani, numit „Jupiter tonans“ și „Jupiter pluvius“, anul 1903, în ce privește globul Ungarii, a escelat prin durduhuri și ploi obstrucționiste.

Jupiter, bătrân fiind, a încredințat în anul trecut durduitul pe deasupra globului Ungarii „Kossuthiștilor“.

Aceștia au durduit din toate puterile, și fulgerând vehement au trăsmit în capul celor mai înalte figuri constituționale ale Ungarii, în Szél, Khuen-Hederváry, pe cari i-au nimicit. Au trăsmit și-n Tisza István, dar pe acesta l'au amețit numai.

Din norii mânați de fortuna presei ovreești au curs ploii de cuvinte cofărițești menite a îneca cele mai vitale interese ale statului; și fulgi din zăpada ideii de stat maghiar gata era să înghețe ori-ce simț național pe întreg globul Ungarii.

Cu toate este grele tempestăți ale anului trecut noi Români de pe globul Ungarii am înaintat am făcut doi pași înainte și unul înapoi. La finea anului am ajuns, înaintând, la locul, de unde ovreiuul din Mád a plecat la drum.

În politică am dat în anul espiat dovezi despre atingerea extremităților. Tot așa de ușor cum în 1868 din activitate am sărit în pasivitate, în 1903 ușuratic am sărit din pasivitate în activitate. Ambele sărituri însă samână mult cu diplomația lui Irimie, care în toate întreprinderile sale de regulă a nimerit cu oiștea-n gard și a exprimat memorabilele cuvinte: Un prost numai a putut afirma, că pământul e rotund!

Asta pentru motivul, că nouă ne lipsește capacitatea unitară d'a sări d'odată cu toții. Neuniții nu sar cu Uniții, și Uniții nu sar cu Neuniții. Ear când uneori uniți și neuniți își iau avânt la săritură unitară se pomenesc cu pedeca confesională în picioare, și sărind cad pe spate, și-și turtesc nasul național turtă.

Chiar și cu nasul turtit însă — cum ni s'a întâmplat cu memorandumul în proțap la Viena — noi Români uniți și neuniți suntem în politică totdeauna gata a da mâna de pace cu Maghiarii.

Noi totdeauna am recunoscut și recunoaștem supremația domnitoare a Maghiarilor în statul, în care d'omie ani laolaltă trăim, dar pace între noi nu poate exista, până când ei nu-s în stare ași câștiga încrederea noastră, și se opun individualității noastre culturale.

Apoi, vorba țiganului: Eu m'aș împăca cu soacră-mea, dacă n'ar fi chiar a dracului să nu-mi dea un pic de băgău când n'am tăbac!

În biserică doar nici în unul din anii aruncați de Saturn în întunerecul trecutului, aici la noi ca și-n România, nu s'a vorbit atâta de indiferentismul inteligenței noastre față de ce-i sfânt, și la ce strămoșii noștri cu atâta pietate au ținut. Nime însă nu s'a încumes a da cu Banffy, și a o spune verde, că cauza indiferentismului religios la inteligența noastră sunt atât aici la noi cât și-n România aceia, pe cari Andreiu Murășan i-a pus cu crucea-n frunte înaintea oastei.

Altcum anul de care am scăpat, în chestiuni bisericesti, se caracterizează pentru noi Români din desagii dualismului austro-ungar prin faptul, că Uniții mult și-au spart capul după constituțiune, pânăcând Neuniții erau gata să-i spargă capul în congres.

Pe terenul economic noi Români din Șovenistia am progresat departe preste Oceanul Atlantic până-n America de Sud și Nord. Ne-am părăsit patria, ca țiganul satul din motivul, că nu ne mai place apa, și apa nu ne place, pentru că n'aveam după ce-o bea.

La acest progres am ajuns cu ajutoriul institutelor noastre de bani, cari ne-au amăgit la facerea ușoară de datorii ușuratece.

Facerea de datorii a devenit la noi articlu de modă.

Datoriile le facem ușor, dar le plătim greu, ori deloc, și-n fine luom frunza-n buză și lumea-n cap, ear directorii de bancă, tragëndune pelea în chip de camete preste urechi, trec de filantropi.

Azi, la noi, celce n'are datorii, și dacă nimica alta nu posedă, e om bogat.

Institutele noastre comerciale pe acțiuni, precum e Concordia din Sibiu, și Consumul din Blaj, au împărțit

și-n anul 1903 dividendele între hoți, despre cari nu se știe, cari au furat mai mult din capitalul acționarilor vrednici de pușcărie.

Știința, ce în anul trecut ne-am câștigat, samână mult cu biblioteca, care și-a pierdut catalogul. Ne-am ținut strict de zisa lui Horat: „Nec scire fas est omnia“ — sau pe românește: „Nu-i iertat să ști toate!“

Literatura noastră doar nici-când n'a progresat ca-n anul de care ne despărțim: Au apărut atât la noi cât și-n România o grămadă de cărți, al căror spirit mai nimerit se exprimă prin mulțimea erorilor ortografice și de tipar.

Pe terenul instrucțiunii publice cel mai mare progres în a flămânzi l-au făcut învățătorii noștri din cetăți, orașe și sate, dar și învățăceii lor, din ce au învățat, nu s'au ciumurluit.

Pe terenul social aproape în toate localitățile am trăit în anul expirat traiul pusnicului.

În Blaj fie-care individ, cu autorizare mai înaltă, s'a bucurat de toate drepturile sociale ale pietrei istorice de pe Câmpul Libertății.

În Sibiu viața socială atâta s'a dezvoltat, încât adeseori vezi inteligenți pe strade salutându-se reciproc prin o mișcare grațioasă cu finea spinărei, ear în localuri publice nu arareori vezi doi inteligenți șezând la trei mese.

Dame române aparținătoare așanumitei elite naționale, de dragostea intimă, ce le stăpânește, își exprimă bucuria întâlnirii pe strade, la concerte, și la îngropaciuni prin ghiolduri amicabile din cote.

Dame de elită națională aruncate de soartea întâmplării într-un vagon al călei ferate își îndreaptă reciproc frisura fără pepten cu ghiarale etc. etc.

În rămasul anului 1903 s'a inventat ca activ îmbucurător singur: *Renașterea Calicului!*

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Sus, Marcule sus, sus, sus!
Că anul cel vechiu s'a dus,
A întrat în vecinicie
Unde-i lumea mai pustie,
El s'a dus se nu mai vie;
Și-acum bine de-i juca
Cozonac vei căpăta,
Cozonac de Săn-văsii
Dela-o damă din Sibii;

Ear dacă nu-i juca bine
Buie ađi toți dracii-n tine!

Hop! joacă tu prin Sibii
Și gratulează cum scii
Mai frumos de Anul nou,
Gratulează lui Szabou.

Hop! că Szabó vlădică,
Nu ți-a pofti pe nimică

O gratulare frumoasă
 Ca dumniului de pompoasă.

Și ca se mi te cinstească
 Nu sta tu o „gurăcască“
 Ci îi ȳi: Exelenție,
 Ca D-ȳeu se te țiiie
 Mult și bine-n asta lume,
 Bagă bine ce ții-oi spune:
 La Rodneni popă nu da,
 Că mai pot ei și răbda
 Până doară le-a veni
 Vr'un popandrăș din Sibii,
 Cu păr lung și barbă creață
 Sub nas cu lungă mustață,
 Că Lucaci, pe care-l cer,
 N'are-n barbă nici un păr!

El sē poartă tuns și ras,
 Pare — de potop remas.
 Apoi, chir Exelenție,
 Ca D-ȳeu se te țiiie,
 Fă-n diecesă dreptate
 Dă un popă la cinci sate
 Tot pentru moralitate;
 Ba, de foame se nu moară,
 Dă poruncă — bunăoară —
 Ca șapte sate și opt
 Se aibă num'un preot,
 Dar ȳla se fie popă
 Cu foalele cât o dobă
 Cu capul plin de știință,
 Cu gândul la șligoviță,
 Apoi mare el se fie
 Și lung cât o paremie

Și gros cât un sac de paie
 Și se-l cheme Niculae,
 Și frumos se glășuească,
 Și-n el se sălășluească
 Doi vameși și-un fariseu,
 Așa, nene archiereu!
 Dacă sfatu-mi vei urma,
 Părinte, sfinția ta,
 Atunci poți se fi sigur -
 Că nu-i petrece singur
 Anul ȳst nou, care vine,
 Ci-ncungiurat de mult bine,
 De norod blagoslovit,
 De farisei preamărit
 Vei petrece anul nou,
 Vivat părinte Szabou!

Apoi hop și eară hop
 C'a căđut frunđa din plop,
 Ba și frunđa de răchită
 Toată: pe jos tăvălită!
 Joacă bine, fi cuminte,
 Fă câteva complimente,
 Te desbracă de bobou,
 Că doară e Anul nou
 Trebui se fi ușurel
 Sē gratulezi frumușel
 Doamnelor dela orașe,
 Cocoanelor drăgălașe.
 Lor, de vrei a te cinsti,
 Pune-te a pildui:
 Domnelor, cocoanelor,
 Voi piie matroanelor,
 Doresc ca anul ce vine

Să fiți mereu lângă mine,
 Pururea se tot jucăm,
 Nimica se nu lucrăm,
 Ci se cetim la novele
 Și se facem rumenele,
 Când vremea ni-a fi prea
 [lungă

Să scoatem banii din pungă
 Dela domnii nostri soți
 Și șleपुरi de șapte coți
 Pe ei se ne procurăm,
 Ca parcul se-l măturăm
 Stradele se prăfuim
 Purerea voioși se fim!
 Mai doresc ca balurile
 Și toate concertele
 Se vă aște-n blanc-parade
 Și s'aveți câte un „bade“.
 Mai doresc, care aveți fete,
 Se nu stee sub părete
 Drâmboiate, supérate,
 Că remân nemăritate;
 Doresc se le măritați
 Gineri buni să căpatați,
 Gineri cuminte, bogați,
 Cari ar fi dispuși, of, of
 Se se bage sub pantof.
 Feciori mari, care aveți,
 Poftesc ca se nu-i țineți
 Tot holtei de aci-nainte,
 Sub pretext c'orprinde minte;
 Că dacă vor prinde minte
 Nici cu lațul nu-i veți prinde
 Se-i mai băgați sub pantof

Ci vor fugi, of, of, of
 De nuntă, de cununie
 Ca și dracul de tămâie!

Domnilor poftesc anume
 Din loterii nesce sume
 Cu cari vor intimpina
 Grijiile, ce vor urma.

Sătenilor le poftesc
 An nou cu traiu boeresc,
 Sănătate și bucate
 Cu belșug împreunate,
 De bance stee de parte
 Și aibă poftă tot anul
 A ceti cu drag „Calicul“.

Preoților mari — nu mici —
 Protopopi și canonici
 Le doresc vin de Tokaj
 În veci se nu ȃică vai!

Preoților dela sate
 La doresc tot bunătate
 Congrua se le sosească
 Prescurile se tot crească,
 Botezele se sporească
 Ear mândrele cununii
 Le umplă punga de mii!

Dascălilor mici și mari
 Le doresc duplu salari
 Ear cât e lungul țerii
 Se piară inspectorii
 Cari năcăjesc dascalii!

Doftorilor, ce curează
Femeile de călbează,
Bărbații de armurale
Și pungile de parale
Le doresc duble salare;
Estor domni prea luminați
Le doresc clienți bogați.

Ear domnilor advocați
Celor cu pricini dedați
Le doresc multe procese
Și recursuri cât de dese
Dar de cele ce-aduc sute
De corone și bancute.
De-s tineri, neinsurați,
Le doresc socrii bogați
Și soacre stirbe de dinți
C'un milion de florinți,
Lâng'aceste, dac'a fi,
Dac'a fi ori de n'a fi
Și-o mireasă — calea-valăa,
Numai se numere zestrea!
De-s bătrâni și n'au plăcere
A avea în cuib muere,
Le doresc nepoți cu minte
Care nu fug de plăcinte
Și nepoate mari și mici
Cum au domnii canonici.

Apoi hop într'un picior
Și gratulează cu spor
Pe la domnii directori
De bance fabricători.
Lor le ți, Mărcuțele,

Mai măriți procentele
Că cresc dividendele,
Cresc și tantiemele
De umblă cocoanele
După voi tot cu plăcere
Cum umblă musca la miere.

Ear celor, ce vor ceti,
Calicu-ntraceasta ți
Le ți, Marcuț: Fericit
Anul nou, ce s'a ivit!

Apoi domnii gazetari
Domnii redactori mici-mari
Te asceaptă Marcule,
Se gratulezi, puiele.
Lor le ți Marcuț așa:
Anul nou, ce va urma,
Aducă-vă abonanți
Câți în țără sunt finanți
Dar abonanți platnici buni
Cari nu cetesc pe minciuni
Ci cetesc pentru părele
Gazete mari și țiare.

Editorilor de cărți
Și autori din ori-ce părți
Le gratulează frumos,
Dă-le vrednicul prinos:
Domnii mei, voi aș dori,
Ca în asta mândră ți
Când din somn ve-ți pomeni
S'aflați mesele-ncărcate
De vinuri și de bucate,

Printre ele — oh minuni!
 Tot roșii asignațiuni
 Care una fiecare,
 S'aducă mii de parale,
 Ca se astupați cu ele
 Cote goale, ghete rele!
 Apoi Mărcuț hop și hop
 Și gratulează, te rog,
 La oamenii noștri rari
 La domnii meșteșugări:
 Ți domnilor croitori:
 Se aveți la lucru spori,
 Ți — noapte se tot croiți,
 Să coaseți și se tiviiți
 Și se fiți bine plătiți
 Dar de ceva vă feriți:
 Nu prea lucrați pe credit
 La domnii cei groși în . . flit!
 Așa anul care vine
 Îl veți petrecere cu bine.

Ear domnilor pantofari
 Cari nu poartă ochelari
 Le Ți Mărcuțule așa:
 Anul care va urma
 Aducă-vă mușterii
 Baremi două ori trei mii
 Ear voi se fiți sănătoși
 Să puteți lucra voiși
 Pe toți se mi-i încălțați
 Dară seama se băgați
 Credite multe nu dați,
 Cel ce nu vă dă bănuți
 Poate umbla și desculț

Ca regele Menelik;
 Ori, de vrea a fi voinic,
 Dee bani, scutire punga,
 Plătească-vă voaue munca;
 Astfel anul care vine
 Îl veți petrece cu bine.

La olari, Mărcuțule,
 Gratulează, puiule:
 Marfa voastră se se spargă
 Când i-a fi lumea mai dragă,
 Îndată ce-a fi plătită
 Și cătră casă gătită!

Faurilor gratulează
 În modul care urmează:
 Poflesc anul care vine
 Se-l petreceți toți cu bine
 S'aveți de mușterii parte
 Și de multă sănătate
 Se puteți face la seoabe,
 La cuie și la potcoave
 C'avem, doame, multe vite,
 Cari trebuesc potcovite;
 Avem cai, avem măgari,
 Avem boi cu coarne mari,
 Avem vaci
 Cu coarne largi
 Toți desculți pe la copite,
 Și-or trebui potcovite
 Că schiopează
 Sângerează [veađa
 Și-și pierd foarte mult din
 Pe când, de ar fi potcovite
 Ar fi mult mai prețuite.

Și-ar cunoaște că n'au minte;
Dar așa — se cred grozave
Când ele-s numai bolnave
La copite și la creri
Bată-le ziua de eri!

Rotarilor, tu Mărcuț,
Gratulează un picuț:
Faceți cară și căruțe
Calese și teleguțe
Multe, multe,
Mii și sute
S'avem unde încărcă
Toți mișeii de aicca
Și se-i trecem granița
Până în Bulgaria
Ori până la Sărbia
Se remână aicea
Numai ce-i bun și frumos,
Fi rotare sănătos!

Mărcuțule bun la creri,
La domnii pălărieri
Foarte frumos gratulează
Pentru anul ce urmează:
Di așa: Fiți sănătoși
Se puteți face voioși
Di și noapte pălării
5 milioane cinci mii
Că, vai, cum în pare mie,
De n'ar avea pălărie [au
Cei mai mulți — n'ai sci de
Cap ori doară nu-l mai au.
Dar unde veți pălărie
Creți că și cap o se fie.

Nu-i vorbă, te-nșeli numai,
Că rar când cap și tu ai!

Morarilor — Marcule —
Gratulează puiule:
Dragii mei morari vestiți,
Voi cei de mueri iubiți
Înferecați morile
Și măcinați soacrele
Până va eși din ele
Tot copile frumușele;
Ori, de n'or întineri,
Umple cu ele sacii
Și cu ei fă morii iaz
C'apoi nu-ți avea necaz
Ci-ți trăi zile senine
Întreg anul care vine!
La frizeri tu gratulează:
Anul ăst nou, ce urmează
Ascuțiți foarfecile
Se taie ca limbile
Soacrelor, și apoi tundeți
Tot ce cu ochii vedeți:
Tundeți barbe încălcite
Care se cred proslăvite
De-și-s purtate de vite;
Tundeți plete lungi și late
Ce-s pe spate atârdate
Și miros pe de departe
A lene și reutate;
Și ascuțiți bricele
Se taie ca limbile
Gazetarilor de soiu
Ce s'au încuibat la noi;

Cu ele radeți curat
Ori-ce obraz nespălat
Ce în cale v'ar eși
C'apoi bine veți trăi!

Funarilor tu Mărcuț
Le gratuleaz'un picuț
Eac'așa: Voi meșteri mari,
Voi mult cinstiții funari,
De vreți se vë-mbogățiți
Mii de sténguri, mii de funi
Pentru mulții de nebuni
Ce cutrier țerile
Și încâlcesc ițele,
Pe toți de-i veți provedea
Baremi cu o sforicea
Într'un an, ori-ce funar
Va fi un milionar,
Și va dice negreșit
Eu am nou an fericit.

La birtași și birtășițe
Tu Mărcuț de bună viță
Gratulează: Dragii mei
Umpleți butea cu hemei,
Pe hemei puneți cătran,
Pe cătran oțet de an,
Apoi turnați petrolu
Și apoi se fierbă mereu
Șapte nopți și zile șapte
Apoi vestiți în gazete:
„Am o bute de vin bun
„Pentru ceia care spun
„Că toată lumea-i greșită,

„Dar ei nu cad în ispită
„Nici când.“ Și veți vedea
Ce noroc bun veți avea
C'or veni bătrâni și tineri
Luni, marți, miercuri, joi
[și vineri,
Și-or veni și sâmbăta
Și toată duminica
Tot plină le a fi crișma
Cât n'or mai putea resbi
Pe la toți a chelnări.
Și după muncă, veți bine,
Vor trăi zile senine!

Vai, pe domnii săpunari
Și pe domnii luminari
Era cât p'aci se-i trec
Pre când neamul lor întreg
Merită cea mai frumoasă
Gratulare luminoasă.
Lor le dic: Fiți sănătoși
Se puteți lucra voioși
Că lips'avem de săpun
Pe seama celor ce spun
Că-s curați, ear de-i căutăm,
Doamne murdari îi aflăm;
Și lipsa de luminări
O vedem la ori-ce stări
Că-ntunec orbecăm
Nici nu știm unde suntem.
Ceialalți meșteșugari,
Meșteri mici și meșteri mari
De vor cu bine anul
Se cetească „Calicul“!

Urzică Scandalografescu.

Dacă un cerc electoral, fie acela compus din cei mai râncezi pasiviști, s'ar găsi, care pe mine să me trimită deputat în dieta țerei, eu pentru atare onorifică misiune m'aș angaja cu următorul program, pentru a cărui realizare cu mâni și cu picioare ași lucra :

1. Întreținere liberă a tuturor cetățenilor din patrie, fără deosebire de limbă și credință, cu mâncare și beutură în hoteluri, birturi, restaurațiuni, cafenele și cârciume.

2. Credit nemărginit la croitori, la pantofari, la cojocari și alți meseriași, în tot felul de prăvălii, la instituturile de bani, și alți cămătari.

3. Statul plătește toate datoriile supușilor sei.

4. Întroducerea dreptului electoral universal. Ori-care locuitor al Ungarii înzestrat cu nas are dreptul electoral activ. Cei fără nas au numai dreptul electoral pasiv.

5. Ceice posed cel mai mare nas se denumesc membrii în casa magnaților.

6. Statul îngrijește de comunicațiunea supușilor sei prin căi ferate, electrice, vapoare, locomobile, bicicile etc. gratuit. Cei lipsiți de mijloace primesc stipendii de călătorii în țeară și-n streinătate.

7. La propunerea unui număr de 7 deputați dietali ori-care ministeriu trebuie se dimisioneze, pentru-ca în decursul sesiunii dietale fie-care cetățan al statului batăr odată se ajungă la rangul de ministru cu drept de pensiune.

8. Obstrucțiune nu-i ertat să se facă în dieta țerii. Obstrucționistilor, îndată ce ajung la cuvânt, li se bagă o mincie, ori un cartof arzând în gură.

9. Măritarea fetelor după ofiteri fără cautiune.

10. Însurarea călugărilor și celibilor cu prescurarițe, sau alte femei ori fete iertate, precum scriptura cere învățând: Nu-i bine ca omul să fie singur etc.

Esta-i programul meu alcătuit ad hoc, ca și legea lui Moise din 10. porunci, pe cari eu însumi mi le dau spre a fericii țeara prin urmarea lor.

Cu atare program, decând în Ungaria există constituțiune parlamentară, alt deputat n'a întrat în dieta țerei.

Eu am și deplină convingere, că la auzul programului meu, toate programele din dieta țerei vor amuți cu desevrșire.

N'or mai fi liberali, n'or mai fi kossuthiști, n'or mai fi apponyști, ugroniști, populari, extrapartizaniști, vagabundiști naționali etc. etc.

Sășii vor ieși din partidul liberal ș'or întra în partidul meu.

Dr. Vlad va putea mânca întreg programul uostru național fără temere, că „Gazeta Transilvaniei“ ori „Drapelul“ îl vor mai trage la răspundere.

Toți alegătorii din întreaga Ungaria fără deosebire de neam, credință și necredință vor alege în dieta țerei numai deputați aparținători la programul meu, și toată suflarea din Ungaria unanim va striga: „Éljen Scandalografescu! Se trăiască patria! Hoch

Calicul!“

Versuri cu musca pe căciulă.

Sîmț dorință, și speranță,

Cînd vor fi în alianță,

Chiar și în a noastră țeară

Fac unitate-n popoară!

* * *

Toți dintre-ai noștii polițici,

Priviți unul câte unul,

Sunt cumiști și înțelepți;

Numa-n „corpore-s“ prostuți!

* * *

Mulți mi-au povestit de tine,

Că ești iurist absolut,

Ce nu pot zice de mine:

Acum, decînd te cunosc,

M'am convins cât ești de prost!

* * *

E bănoasă meseria
Purtată cu trup și suflet,
D'au erupt epidemia:
Tot ce-i bun de croitor,
La noi vrea să fie actor!

* * *

Pe nevastăta Ilie,
Mereu o ved c'o rochie,
Dar lumea rea vrea să știe,
Ca ea n'are nice ie!

* * *

Lingușindute ai ajuns
La un post destul de sus;
Ba mai ai și acel merit:
Nasul rău ți l-ai belit!

* * *

Nevasta de omenie
Nu recere poliție,
Poate umbla făr' de ie;
Cea, care-i destrăbălată
N'o poți păzi c'o armată!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac : An nou bun soațe !

Pupăză : Bună-ți fie inima soațe, și sinceră gratularea !

Colac : Ce — tu dubitezi în bunătatea și sinceritatea inimei mele?!

Pupăză : Nu! — Eu toată nădejdea mea mi-o pun în Dumnezeu, care me va păzi de ce tu-mi dorești la anul nou!

Colac : Altă ofensă mai aspră! — Dar bine soațe, tot așa, și până-când se ne hrănim noi din neîncrederea reciprocă?

Pupăză: Până-când blăstemul timpurilor trecute se va toci cu desevirșire așa, încât nici tocila Unirei din Blaj, nici tocila Telegrafului Român din Sibiiu să nu-l mai poată ascuți!

Colac: Asta va dura încă mult soațe, dar una să ști, dacă eu ajung acel timp, deloc mă fac, ca episcopul Dr. Radu, Conte roman.

Pupăză: Și eu, la moment, mă denumesc patriarch de Constantinopol!

Colac: Las tu viitoriul să-și facă cursul seu liber soațe — hai tu azi în ziua noului an să dăm mână cu mână și să jucăm: „Hora Unirei“!

Pupăză: Hai! — Eu „Hora Unirei“ ți-o joc în dulce și-n post — nu mă tem de păcat!

Colac: Dar dacă musicanții o-ar întoarce pe hora lui Mânegut, sau pe hora reunirii joci?

Pupăză: Asta n'are sens! — Ar însemna simplu ca tu să te faci unit, eu neunit, redacțiunea Unirei din Blaj să se mute la Sibiiu, și redacțiunea Telegrafului Român din Sibiiu să se mute la Blaj. Cu alte cuvinte, am urma politica țiganului, care furând pipa i-a pus numele „lulea“, ca nime să n'o mai cunoască!

Colac: Mută-te tu soațe numai la Sibiiu, să te ved în Strada Macelarilor, și eu deloc mă mut la Blaj, apoi să mă vezi tu pe mine cum o să-ți joc eu „Hora Reunirei“ — dar eu te las pân-te muți la Sibiiu soațe, și mă duc să-mi pun uneltele de Bobotează-n rënd — adio!

Pupăză: Dute învîrtindu-te sfredel, ca vîlbura, dar una s'o ști: Cu nuneltele tale de Bobotează nu botezi în Blaj!

Cocoana Gurădulce.

Căţ, că voi vă îndrăgostiţi fără se ştiţi ce-i dragostea!

Dragostea sigur s'a născut d'odată cu omul.

Mult şi multe s'au scris despre dragoste.

La Grecii cei vechi au scris Homer şi Euripides.

La vechii Romani au scris Ovid şi Seneca.

Dintre Apostoli a scris Pavel.

Scris'au învăţaţi şi proşti de alte neamuri, ca şi d'ai noştrii, despre dragoste, dar ce-i dragostea în fiinţa sa nici unul n'a ştiut să spună?! — Căţ!

Dar de unde se ştie cineva ce-i dragostea, până-când cei îndrăgostiţi însuşi nu ştiu ce-i.

Apostolul Pavel însuși, scriind în prima sa carte către Corinteni despre dragoste, zice simplu, că-i mai mare decât credința și nădejdea, dar ce-i dragostea în ființa sa nu știe se spună. Cât!

Și eu am fost odinioară îndrăgostită în Chir Gură-dulce al cărui nume îl port — fie-i gura și-n lumea cealaltă dulce -- dar dacă oare-cine m'ar întreba ce-i dragostea, eu numai cu limba cea lungă a bouului din sfânta scriptură aş putea da răspuns. Cât!

Tot ce eu știu despre dragoste e, că dragostea e oarbă, și, că dacă n'ar fi oarbă, adeseori ar trebui să închidă un ochiu. Cât!

Mai știu și ce strămoșii noștrii, vechii Romani, ziceau despre dragoste. Ei ziceau: „Si vis amari, ama“, sau în limba noastră: „Dacă vrei dragoste îndrăgostește!“! Zisa asta însă nu ne spune ce-i dragostea în ființa sa, dar nici adevărul nu-l exprimă. Eu cunosc adecă femei, cari pe toate stradele din Sibiu umblă cu dragostea-n proțap, și nici dracul nu se uită la ele. — Cât!

Cunosc și bărbați însurați, cunosc călugări, cunosc celibi, cari cu scumpătate țin la învățătura scripturei despre iubirea deaproapelui, și, dacă nu iubesc chiar pe deaproapele, eu am toată convingerea, că iubesc nevasta, fata, ori servitoare deaproapelui, dar ce-i dragostea în ființă nu știu. Cât!

Americanii au fost cei dintâiu, cari au pătruns a ști ce-i dragostea. Un medic din America a aflat adecă „baccilul dragostei“. Cât!

Care va se zică — cum zicea Slavici, când a aflat baccilul memorandumului — dragostea e fătul unui baccil, ca și colera, scarlatina, tifusul etc. Cât!

Baccilii, germenii tuturor boalelor fiind, desine să-nțelege, că dragostea, ca product al unui baccil, însuși

e o boală. Tot boală e prin urmare ori-ce căsătorie încheiată din dragoste. Și boala asta cu atâta e mai mare, cu cât oare-cine, însurându-se din dragoste, își mai ia ș'o boală de nevastă. Cât!

Estmod se esplică faptul, că femeii măritate, îndată ce baccilul dragostei le gâdile, fug cu altul, și și dacă nu chiar fug, merg încet. Cât!

Totașa femeii cu bărbați, și fete coapte pentru măritat, îndată ce baccilul dragostei le înțapă, se bolnăvesc de moarte în speranța vindecării prin fiitorul ginere alias mire. Cât!

Bărbați atacați de baccilul dragostei jucând farběl, când li se gată păralele, își pun nevestele *vizi* — le perd, și-și iau altele etc. Cât!

Toate este sunt boale soțiale produse prin baccilul dragostei aflat de medicul american. Cât!

Unde stă baccilul dragostei — despre asta medicul american nu-i orientat. Aci zice că-și are locuința în ochi, și-și exprimă voința prin mișcarea sprâncenelor, sau, cum se zice, prin a trage din sprâncene. Cât!

Părerea asta își află întărirea prin chiuitura :

„De n'ar fi ochi și sprâncene,
N'ar mai fi păcate grele!“

Aci susține medicul american, că baccilul dragostei își are locuința în buzele oamenilor.

La părerea asta țin și eu, pentru-că buzele sunt agrul, pe care baccilii prin sërutare aruncă semênța dragostei. Cât!

Chiar și Ovid îmi întărește părerea asta a mea prin cuvintele: „Oscula qui sumpsit, si non etcetera sumet, haec quo-que, quae data sunt, perdere dignus est“, sau pe românește: „Unde-i vorba de dragoste, din sërutare singur proștii se satură.“ Cât!

Buzele sunt fără îndoială reședința baccililor dragostei.

De aceea și chiue chiuitura :

„Dragostele nu se fac
Nici din mere nici din pere,
Nici din dește cu inele,
Ci din buze subțirele!“

Cocoana Sfecla, vagabundă cum e în părerile sale, zice că baccilii dragostei se țin cu predilecțiune și-n uniforma militară. Cât!

Prin afirmarea asta Cocoana Sfecla vrea se esplice dragostea neesplicabilă, de care multe femei și fete sunt stăpânite. Cât!

Astă afirmare însă e simplu una din hipotesesele false ale Cocoanei Sfecla, pentru-că dragostea netăgăduită a femeilor și fetelor cătră ofițeri, și dacă aceștia se desbracă de uniforma regulamentară, nu scade, ci din contra — se potențiază — se mărește. Cât!

Eu din parte -mi vreau se constatez, că-n vremile, în cari eu eram plină de dragoste ca stupul de albine, baccilul dragostei nu era cunoscut. Și dacă în vremea mea tot baccilii au produs dragostea, despre care medicul american susține că e boală, eu altă boală, în viața mea, nu mia-și dori.

Una stă: Pânăcând omul se îndrăgostește, până atunci trăiește. D'aci-ncolo plânge ca Eremia prorocul pe ruinele Erusalimului, și plângând cântă :

„Ochii-mi vęd, inima-mi cere,
Ce folos, că nu-i putere!“

Mițuluc!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

Celce vrea să ajungă iute la ceva, acela se meargă
în genunchi!

* * *

Dacă la plug norocul nu-ți mână boii, degeaba ari!

* * *

Sgârcitul își poartă nevasta în brațe, ca să nu rupă
mulți păpuci!

* * *

Dacă vrei să trăiești în bună înțelegere c'o fâmee
rea, nu lăsa să meargă nimica după capul ei, sau ici
colca câte-o oală!

* * *

Căsătoria e sarea vieții, dar' pentru mulți prea sărată!

Porție dublă.

— Chelner . . . ce friptură proastă mi-ai adus? . . .
asta pute!

— Ei și? . . . doar d'aceea ți-am adus porție dublă!

Atestat prost.

— Nu-ți e rușine mă să mi vi acasă cu-n testimoniu atât de prost?

— Crede-me tată, că nu eu l'am scris, ci dascălul, firear al dracului să fie!